

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20938/2023
Гж Ап 8/2023
30.05.2024. година
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Маријана Тонић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Буцкић, адвокат из ... и ГГ из ..., ради утврђења наследног дела, одлучујући о ревизији туженог ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2458/21 од 12.10.2021. године и жалби туженог изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу РЗ 2/23 од 12.07.2023. године, у седници одржаној 30.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, жалба туженог ВВ изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу РЗ 2/23 од 12.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог ВВ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2458/21 од 12.10.2021. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви странака за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави, Судска јединица у Жагубици П 387/21 од 06.05.2021. године утврђено је да је ништав и без правог дејства Уговор о трампи закључен дана 17.01.1998. године између пок. ДД бив. из ... и пок. ЂЂ бив. из ..., што су тужени дужни признати (став први изреке). Утврђено је да је ништав и без правог дејства Уговор о доживотном издржавању закључен пред Општинским судом у Жагубици дана 12.06.1998. године под бројем Р 159/1998 између сада пок. ЂЂ бив. из ..., као примаоца издржавања и ВВ из ..., као даваоца издржавања у односу на имовину побројану у изреци пресуде (став други изреке). Утврђено је према туженима да заоставштину пок. ДД бивше из ... по основу наслеђа иза пок. ЕЕ бив. из ..., чини имовина ближе описана у изреци првостепене пресуда (став трећи изреке). Утврђено је да је тужилац АА из ..., као син и законски наследник пок. ДД власник на заоставштини из изреке првостепене пресуде са уделом од 1/2 (став четврти изреке). Утврђено је да је тужила ББ из ..., као ћерка и законски наследник пок. ДД власник на заоставштини из изреке првостепене пресуде са уделом од 1/2 (став пети изреке). Преко досуђеног тужбени захтев је одбијен (став шести изреке). Обавезани су тужени

да тужиоцима плате трошкове парничног поступка у износу од 320.650,00 динара са законском затезном камтом од извршности до исплате (став седми изреке).

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2458/21 од 12.10.2021. године одбијене су, као неосноване, жалбе тужених и потврђена пресуда Основног суда у Петровцу на Млави, Судска јединица у Жагубици П 387/21 од 06.05.2021. године у ставовима један, два, три, четири, пет и седам изреке. Одбачена је жалба туженог ВВ изјављена на став шести изреке првостепене пресуде. Одбијен је захтев туженог ВВ за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ВВ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), погрешно се позивајући на одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10723-други закон, у даљем тексту ЗПП).

Тужиоци су одговорили на ревизију.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу РЗ 2/23 од 12.07.2023. године није предложено Врховном суду одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2458/21 од 12.10.2021. године.

Против наведеног решења тужени ВВ је изјавио жалбу.

Тужиоци су одговорили на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене жалбе, Врховни суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку започетом пре ступања на снагу Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/11), на који се према члану 506. став 1. овог закона примењују одредбе ранијег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС, број 125/04 и 111/09). Тај процесни закон предвиђа да се жалба као правни лек може изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (члан 385. ЗПП). Против одлуке другостепеног суда – правоснажне пресуде донесене у другом степену и решења другостепеног суда странке могу изјавити ревизију (чл. 394. и 412. став 1. ЗПП).

Из наведеног произлази да Закон о парничном поступку који се примењује у конкретном случају не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, што жалбу туженог изјављену против решења Апелационог суда у Београду РЗ 23/20 од 23.10.2020. године чини недозвољеном.

Из наведених разлога, применом одредбе члана 411. у вези члана 373. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09) одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде, која се

не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије, потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права. Из наведеног произлази да Врховни суд може прихватити одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној под условом да је такво одлучивање предложио апелациони суд, што у конкретној ситуацији није случај.

Испитујући дозвољеност ревизије изјављене против пресуде пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2458/21 од 12.10.2021. године, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 27.03.1997. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 20.000,00 динара.

Према одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11,... и 10/23), ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године).

Правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 12.10.2021. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Како се ради о поступку у којем побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС, број 125/04 и 111/09), одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

Одлука о захтевима странака за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у трећем ставу изреке, донета је применом чланова 149. став 1, 150. и 161. став 1. ЗПП. Тужена није успела у поступку по ревизији и зато нема право на накнаду трошкова тог поступка, а трошкови тужиоца за одговор на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били неопходни за вођење ове парнице.

**Председник већа- судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**

